

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: KLIMEŠOVÁ Anna**Obor: Režie ALD****OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: Mgr. Branislav Mazúch***Is there something missing?*

Pokud zvolím před psaním oponentského posudku diplomové práce Anny Klimešové s názvem Absence středu Nepřímou Strategii (Oblique Strategie) Briana Ena a Petera Schmidta, která se mi po otevření webové stránky <http://stoney.sb.org/eno/oblique.html> objevila jako první, a pokud si ji přeložím jako Chybí tam něco?, musím odpovědět, že i když Anna Klimešová nechává na konci „otevřený závěr“, nic mi tam nechybí, a to nejenom pokud jde o střed, ale ani začátek a konec. Dokonce jsem od začátku až do konce práci vnímal jako střed, do kterého jsem byl vržen in medias res.

„Práce zkoumá zkoušení jako souslednost rozhodnutí. O čem se rozhodujeme a jak v různých tvůrčích skupinách. Jaké existují možnosti a způsoby vytváření, přetváření a boření koncepce v rámci divadelní zkoušky. Jak se utváří jazyk zkoušky? Jakou roli v ní může hrát řád a chaos? Jakou roli v ní hraje jednotlivec a skupina?“

Revaluation (a warm feeling)

Anna Klimešová otevírá před čtenářem diplomové práce krajinu, ve které rezonují slova Nicolase Bourriauda, Tima Etchellse, Maxe Herrmanna, Rolanda Barthese, Alejandra Jodorowsky, Petera Brooka, Umberta Eca, Pavla Klimeše a mnoha dalších.

„Originalita dnešního umělce nevychází ze specifického stylu, ale ze schopnosti vynalézt způsoby spolupráce, součinnosti a setkání mezi heterogenními elementy,“ (Nicolas Bourriaud) což se autorce na poli této práce daří.

Diplomová práce ABSENCE STŘEDU, kapitola 2. ABSENCE STŘEDU, podkapitola 2.3 ABSENCE STŘEDU Autorka se mantrou ABSENCE STŘEDU propracovává hlouběji a hlouběji k jádru věci, současně ale nabízí další strategie a metody jak STŘEDU (jádro pudla) dosáhnout.

You don't have to be ashamed using your own ideas

Diplomová práce Anny Klimešové je přesycena seznamy, postupy, kroky, úkoly, klamy, systémy, experimenty (101 experimentů z každodenní filosofie Rogera Pola Droita) a také několika Jodorowského imaginačními cvičeními. Ale i tak si autorka dokáže vytvořit dostatečný prostor pro vlastní nápady, dokonce vědomí existence všech těch systémů, na které se odvolává, jako by otevíralo mnohem širší pole pro vlastní tvorbu a rozhodování v procesu tvorby.

„Někdy se dostáváme do momentu, kdy máme tolik možností, že představa pro něco se rozhodnout je zcela paralyzující.“

Always first steps

Anna Klimešová komponuje svou práci precizně, poslední věta nebo slovní spojení jedné podkapitoly je často názvem podkapitoly další, a tak i když v rámci jednotlivých kapitol se vydává různými směry, diskurz diplomové práce je lineární.

„Vedle mnoha „každodenních“ rozhodnutí patří do procesu zkoušky i ta velká: rozhodujeme, jaká si dáme omezení, jaký má být čas jednotlivých scén, jak si pojmenujeme prostor, zda pracujeme s partiturami, zda jsme v nějakém žánru, jak dílo komunikuje s diváky a jakým jazykem komunikují herci a jak toho docílíme atd. Zkrátka rozhodnutí s kým, s čím, o čem, jakým způsobem, kde a jak dlouho.“

Towards the insignificant

Jaký význam má klást otázku k diplomové práci, když autorka nabízí hned několik strategií, jak si na otázky odpovědět?

Pokud ale Anna Klimešová na adresu vzniku píše: „V inscenaci Proměním se v zajíce se zármuťkem a obrovskou opatrností jsme chtěli, aby se divákům po představení o nás zdálo. Což se ve většině případech pravděpodobně nestalo, ale jeden divák si nechal po našem setkání vytetovat na ruku červený barel, který má jedna z postav jako rekvizitu.“ Co bylo za tímto přáním? Jakým způsobem toto přání vzniklo? A jaká další přání jste v souvislosti s uvedením této inscenace vyslovili?^[1]

Is the intonation correct?

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 15.6. 2020

.....
p o d p i s